

nok vise sig, at det bliver nødvendigt ved indtrædende Embedsleddighed efterhaanden at indbringe og sammenlægge dem med andre. Ikke desto mindre vil det altid findes, at der er enkelte Contoirer, der maae være meget store. Jeg skal saaledes tillade mig at fremhøve, at Statsgjældscontoiret vil sikkerlig i den Fremtid, som Nogen af os vil komme til at opleve, stedse være et meget omfangsrigt Contoir, og det lader sig ikke hensigtsmæssigt dele. Men den blotte Størrelse af Contoirerne kan man ikke ubelukkende tage Hensyn til, naar der er Spørgsmaal om Motiver til at aflægge nogle Contoirchefer højere end andre. Endnu vanskeligere er det, med Hensyn til Bessaffenheden af forskellige Contoirchefers Stilling, naar man f. Ex. vil sammenligne Contoirchefer, som have en meget omfangsrig Virkefreds, og gennem hvis Hænder en Mængde vigtige Expeditioner daglig passere, med en Contoirchef i et Revisionscontoir, hvor Fordringerne synes mere at være til Embedsmandens Routine end til højere Grad af Forretningsduelighed; en saadan Sammenligning er altid meget mislig. Desuden maa det vel erindres, at i de Contoirer, hvor der mindre stilles Fordringer til en højere Grad af Forretningsdygtighed og Talent hos Vedkommende, end til Routine, Accuratesse og Paalidelighed, vil det ordentligviis være Tilfældet, at vedkommende Embedsmand blive længere i deres Stilling. Man vil saaledes finde, at i deslige Contoirer er Avancementet meget daarlige; i Revisionscontoirerne f. Ex. er hele Personalet meget stillestaaende. Nu forekommer det mig at være fuldkommen berettiget saaledes, som det ogsaa er anerkjendt ved de tidligere Behandlinger af Gage-loven her paa Rigsdagen, at der ved Siden af Hensynet til det større Krav paa Duellighed, som visse Stillinger gjøre, og det særlige Hensyn til de forskellige Grader af Embedsdygtighed, som finde deres Udtryk i Contoirchefernes, Fuldmægtigernes og Cancellisternes forskellige Stilling, ogsaa tages et betydeligt Hensyn til Ancienniteten. De Mænd, hos hvem der ikke gjøres særligt Krav paa Talent og stor og hurtig Forretningsdygtighed, have dog et billigt Krav paa at sættes lige med den Embedsmand, til hvem Fordringen i saa Henseende er større, naar han er en

saameget ældre Embedsmand. Den tidligere Erfaring i saa Henseende taler ogsaa ganske for det Resultat, jeg her tillader mig at fremsætte. Man har nemlig under den ældre collegiale Form, hver Gang der har været Spørgsmaal om at normere Rønninger, fundet sig foranlediget til at søge at opstille en saadan Udskillelse, og det har navnlig været enkelte Collegier, som man i denne Henseende har præsumeret krævede en mindre Grad af Forretningsduelighed end andre; men det har viist sig inden saa Mars Forsløb, at man har maattet opgive det som noget aldeles Uholdbart, og denne Erfaring, troer jeg, vil ogsaa findes at gjøre sig gjældende ved den Behandling, denne Sag senere maatte faae, hvad enten det nu maatte blive som Følge af, at dette Forslag forkastes, og man altsaa hvert Aar ved den aarlige Finanslov vil komme til at discutere, om et Embede skal vedblive eller Embedsmanden affædiges, eller som Følge af, at denne Lov antages. Thi ogsaa da vil man, naar der bliver Spørgsmaal om en mindre Contoirchefs-Post, ikke undlade at tage i Betragtning og overveie, om der ikke maatte være Anledning til at sammenlægge dette Contoir med et andet; og det er en Betragtning, som jeg for mit Vedkommende skal finde ganske i sin Orden; thi jeg troer, at det er godt, at Contoirerne ere saa store, som muligt, og Forretningerne saa mange, som muligt, naar saa ogsaa Rønningerne ere nogenlunde tilstrækkelige, og fremfor Alt Indtægterne faste, saa Vedkommende vide, hvad de have at rette sig efter.

Besværlig: Jeg skulde blot tillade mig en ganske kort Bemærkning i Anledning af hvad der er yttret for det nærværende Lovforslag, idet man har støttet sig paa, at det var nødvendigt, at disse Gager reguleredes med Hensyn til Statens Tjeneste, og med Hensyn til, at Embedsmændene kunde være sikke paa, hvorledes deres Gager skulde være. I den Anledning skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg aldeles deler disse Anskuelser, og at jeg saameget mere troer, at det stemmer med hvad jeg tidligere har yttret, da jeg forrige Gang havde Ordet, som jeg da udhøvede, at Gage-love burde være saaledes indrettede, at man ved den aarlige Finanslov hverken kom til at